

La Ciutat

Quinzenal afiliat a l'Esquerra Republicana de Catalunya

Redacció i Administració: Alonso Martínez, 27 - NÚMERO SOLT: 10 CENTIMS

Cal suspendre

l'Ajuntament de Tàrrrega

Es cosa que no per sabuda, es pot deixar de repetir, que l'Ajuntament que en l'actualitat governa la nostra ciutat no representa per res al poble de Tàrrrega, i encara molt menys l'esperit que informa els moments actuals. Incapacitat, anti-republicanisme que no gosa a donar la cara, etzagades a tort i a dret, enverinament i complicació de tots els problemes que ha tingut d'afrontar, defensa del jo egoista en lloc de les conveniències públiques, són algunes de les coses que el caracteritzen.

Per si això no fos prou encara, si quelcom de bo ha fet—i tenim l'exemple de la construcció de les escoles—ha estat perquè el veritable poble de Tàrrrega ho ha imposat.

Adhuc la Generalitat ha tingut d'intervenir per fer-los-hi complir la llei que ells havien deixat de banda. La llei, que ells mateixos no s'amaguen de dir que els hi ha estat imposada i que sinó no l'haurien acomplert. Llei que ara ells procuren de burlar, ja que tenim entès que per tots els mitjans possibles, s'intenta fer impossible la permanència del nou secretari, fent així recaure damunt d'un honorat funcionari, el seu despit.

Però bé, de mai acabar seria l'enunciació dels fets pel que es demostra d'una manera contundent el mal govern que exerceix la gent de la Lliga. El que ens interessa ara d'exposar és el motiu pel qual seria possible acabar d'una vegada aquest mal govern.

Pel Butlletí de la Generalitat, i ben extensament n'ha parlat tota la premsa, ens hem pogut tots enterar de la suspensió de l'Ajuntament de Sant Celoni. Una de les causes de la suspensió, entre altres, del mateix ordre, és una subvenció de 4.000 pessetes que dit Ajuntament donava al Col·legi dels Germans de la Doctrina Cristiana d'aquella població.

I el nostre Ajuntament es troba en el mateix cas. Existeix en el pressupost una partida de 6.000 pessetes, que van destinades als Escolapis. Aquesta partida—i això és encara el pitjor i sembla una burla—figura en el pressupost com destinada a atencions d'ensenyança, i tothom sap prou bé de quina manera aquesta està abandonada. I naturalment, les sis mil pessetes, aquest any com l'any passat, faran cap als Escolapis, cosa que prohibeix terminantment la Constitució Espanyola, i que precisament per això motivà la suspensió de l'Ajuntament de Sant Celoni.

I el que fou causa per a suspendre aquest Ajuntament, no pot deixar d'ésser-ho per suspendre el de Tàrrrega.

Denunciem, doncs, aquest cas al poble, i iniciem la campanya en contra d'un Ajuntament que volia entendre la llei municipal segons el seu caprici interessat i que no vol acatar la Constitució.

O les sis mil pessetes es destinen, doncs, a atencions d'ensenyança que no es trobin fora de la llei,—i si volen, ja els hi indicarem el que tenen de fer-ne—, o s'anirà per obtenir la suspensió de l'actual Ajuntament. I diem això, i ho fem en tó d'avis, per que a nosaltres ens agrada de donar la cara i no escamotejar les coses al poble, com ells ho fan i ho han fet tantes vegades.

Escandall

Rates d'escenari

No ho sé del cert, però em fa l'efecte que la coneixença que l'home té de les rates deu datar d'una època tan remota—si més no—com la que en té dels gats. I els gats tothom sap que almenys ja van aparèixer tot seguit d'haver-se-li acudit a Abraham de cultivar la vinya.

En les rates—com en els homes—també hi ha classes.

Hi ha—per exemple—les rates de sagristia que actualment passen una crisi horrorosa deguda a la manca de consignació i a les travetes dels gats dels frares.

Hi va haver un temps que van aparèixer unes rates mascles que en deien «rates d'hotel». Eren uns lladres molt fins que, a l'estil de Fantomas, s'introduïen a les habitacions dels estadans dels hotels per a apoderar-se del que bonament podien. Aquests lladres no han pas desaparegut per més que no se'n parli. El que passa és que actuen d'una altra manera. En lloc d'introduir-se a l'habitació del client, l'esperen en acomiadar-se i davant del *boudoir* li diuen: —Tingui, el compte, si és servit.

Però no són ni d'hotel ni de sagristia les rates a què vull referir-me sinó les que viuen sota dels escenaris dels teatres, en aquells llocs tan resclosits que de no existir la llum elèctrica serien veritables llocs d'expiació. Les rates de què faig esment són aquelles que amb el cinema sonor han agafat afició a la coreografia excèntrica i que amb el consegüent esparpall per part de l'element femení apareixen sovint a «La Alianza» on per la Festa Major hi actuaren amb un número que bé es podia titular *The rates sisters*.

OKAY.